

Tradicionalizam u šumarstvu

ANDELKA ŠAJKOVIC
Šumarski fakultet, Zagreb

UDK : 316.62 : 630
Izvorni znanstveni rad
Primljeno: 11. 09. 89.

U ovom radu pokušale su se odrediti aspiracione motivacije zaposlenih u šumarstvu SR Hrvatske u odnosu na osobni dohodak. Istraživanje je provedeno 1987. godine na uzorku od 864 ispitanika koji je obuhvatio 5,3% svih zaposlenih u šumarstvu SR Hrvatske.

Prema poznatom »egalitarnom sindromu« J. Županova, pokušale su se odrediti aspiracije ispitanika u odnosu na osobni dohodak. Utvrđeno je da ispitanici svoj osobni dohodak u odnosu na prosjek u Republici 1987. g. procjenjuju kao prosječan i iznad prosječan. Tendencija u aspiracijama prema omjeru osobnog dohotka su 1 : 2 i 1 : 3 s nešto naglašenijom tendencijom ispitanika s višim obrazovanjem 1 : 4.

Postojeći raspon ispitanici percipiraju u omjeru 1 : 2, 1 : 3, 1 : 4 i 1 : 5, odnosno da je taj omjer znatno veći od njihovih aspiracija.

U ovom radu pokušalo se je utvrditi da je »egalitarni sindrom: imanentan zaposlenima u šumarstvu jer rade u tradicionalnoj djelatnosti sa niskim tehnološkim nivoom, žive u tradicionalnim uvjetima (seoskim) i seljačkog su porijekla. Poznato je da »egalitarni sindrom« potječe iz seoskih zajednica, a prenesen je u industrijsko društvo i kod zaposlenih dovodi u suprotnosti načela industrijalizma.

Istraživanje je provedeno 1987. godine pomoću anketnog upitnika zatvorenog tipa. Anketirano je u oko 56 OOUR-a šumarstva SR Hrvatske 864 ispitanika. Zaposlenih u šumarstvu ima 16411, a uzorak je obuhvatio 5,3% svih zaposlenih.

Šumarstvo je tradicionalna djelatnost i iz analize dobivenih podataka utvrđeno je da zaposleni u znatnom broju posjeduju zemljište, odnosno da su ga naslijedili, što znači da su seljačkog porijekla. Od 847 ispravnih odgovora na pitanje »Da li posjedujete zemljište?«, 425 (50,2%) ispitanika odgovorilo je potvrdno, a od toga 288 (34%) odgovorilo je da su naslijedili zemljište.

U ovom radu pokušale su se odrediti vrijednosne orijentacije ispitanika, odnosno aspiracije ispitanika u odnosu na osobni dohodak polazeći od poznatog »egalitarnog sindroma« J. Županova.

Prema J. Županovu, u jugoslavenskom društvu djeluje »norma egalitarnosti« koja je u uskoj vezi s tradicionalizmom i koja kao vrednota utječe na aspiracije pojedinaca. Prema autoru, u svakom društvu djeluje određen kulturno-vrijednosni sistem koji svoje korijene vuče još iz predindustrijskih društava.

»Sudeći prema nekim preliminarnim istraživanjima, dominantnu vrednotu na individualnom nivou čini standard i potrošnja ('bogaćenje'). Na nacionalnom nivou nesumljivo dominira vrednota borbenosti ('herojski kodeks'). Na societalnom nivou susrećemo grupu vrednota kao što su solidarnost, ravnopravnost, jednakost, efikasnost, znanje, i nije lako reći koja je od njih do-

minantna... Trijada dominantnih vrednota jugoslavenskog društva glasila bi: standard i potrošnja (individualni nivo), borbenost i junaštvo (nacionalni nivo), egalitarizam (societalni nivo)«. (Županov, 1977. str. 30.)

J. Županov dalje navodi da ekonomskim ponašanjem upravlja individualna vrednota potrošnje i standarda i societalna vrednota egalitarizma. Egalitarizam je »centralna os jednog šireg kompleksa, koji predstavlja 'cluster' kognitivnih perspektiva, etičkih zasada, društvenih normi i kolektivnih stavova« (Županov, 1977. str. 46). Ovdje će biti samo tri komponente »egalitarnog sindroma« iako njih ima znatno više, a to je: 1) perspektiva ograničenog dobra, 2) redistributivna etika, 3) norma egalitarne raspodjele.

1) Perspektiva ograničenog dobra. Prema ovoj komponenti egalitarnog sindroma u društvu postoje određena »pravila igre« ili »reda stvari« kojem se ljudi pokoravaju a da toga uopće nisu svjesni. Postoje određene norme, određene vrednote koje se uopće ne dovode u pitanje i prema kojima pojedinci usmjeravaju svoje ponašanje. Ideja ograničenog dobra potječe iz zatvorenih seljačkih zajednica: »Naime, količina ne samo ekonomskih dobara (zemlja, bogatstvo), već i svih drugih poželjnih stvari (moć, status, sigurnost, prijateljstvo, ljubav, zdravlje, čast i sl.) ograničena je, i tih stvari nikad nema dovoljno. No, ne samo da je količina tih stvari u svakom određenom trenutku ograničena, već seljak ne vidi načina da tu količinu poveća. Stoga se postojeca količina može samo dijeliti ili raspoređivati. (Županov, 1977. str. 46.)

2) »Redistributivna etika« povezana je s perspektivom ograničenog dobra. Prema J. Županovu, to znači da je i predindustrijskim društvima postojala moralna obaveza onih koji imaju »viškove« da daju onima koji nemaju. Redistribucija viškova vršila se i pomoću ceremonijalne potrošnje (rastrušno pirovanje, razne proslave itd.). U suvremenom industrijskom društvu ulogu redistributivne funkcije preuzima država koja treba preraspodjeljivati viškove koji se stvaraju ili koje stvaraju pojedinci i zajednice, odnosno organizacije u društvu. Na taj način država regulira taj ostatak predindustrijskih normi preraspodjeljujući viškove koji se stvaraju u društvu.

3) »Norma egalitarne raspodjele«. Društvena norma egalitarnosti, koja kao opći faktor... djeluje na planu čitavog jugoslavenskog društva limitirajući ne samo nominalne zarade, već i aspiracione zarade. Drugim riječima, norma egalitarnosti djeluje tako da pojedinac ne samo da nesmije dobiti 'preveliku' zaradu, nego je čak ne smije ni željeti«. (Županov, 1977. str. 49.)

Dakle, između ostalih faktora, navedeni faktori djeluju na aspiracije pojedinaca bez obzira kakvo je realno stanje, odnosno kakva su realna primanja, kakvi su realni viškovi i omjeri u приходима. To je jedno opće pravilo, opća norma, nepisana norma poput svih normi koje su postojale u tradicionalnim društvima i koje su vršile neformalnu kontrolu društva, zajednica i pojedinaca. Može se reći da je to vrsta morala kojem se pojedinac u tradicionalnim društvima nesvjesno pokoravao da bi bio prihvaćen u zajednici i naravno, da bi se lakše mogao prilagoditi toj zajednici poštujući određena 'pravila igre'. Tradicionalne zajednice na taj način uspostavljale su koheziju i kontrolirale 'red stvari', a sankcioniranje se moglo vršiti moralnom diskriminacijom. Ta nepisana pravila može se reći da pripadaju uobičajenom po-

našanju i da su ponešto transformirana, prenesena u industrijsko društvo za koje vrijede pisana pravila odnosno 'birokratizirana' pravila ponašanja u onom smislu kako ih smatra Max Weber.

S obzirom da u jugoslavenskom društvu postoji tek nešto izmijenjeno tradicionalno društvo, a koje karakteriziraju u velikom broju seljaci-radnici, logičan je slijed da su te norme važeće. Pošto je šumarstvo tradicionalna djelatnost i 50,2% ispitanika posjeduje zemljište, pošlo se od hipoteze da je egalitarni sindrom imantan zaposlenima u šumarstvu.

Osobni dohodak je osnovna kategorija od koje je potrebno poći da bi se mogle utvrditi aspiracije zaposlenih. Prema »Saveznom zavodu za statistiku« (»Saopćenja«, II/88.) prosječni osobni dohodak radnika za prvo polugodište 1987. iznosio je u šumarstvu 148.432 dinara. Usporedbe radi, za isto vremensko razdoblje, prosječni osobni dohodak u grani djelatnosti »poljoprivreda i ribarstvo« iznosio je 126.133 dinara, a u grani djelatnosti »industrija i rudarstvo« iznosio je 119.005 dinara. Dakle, prema ovim podacima, prosječni osobni dohodak u šumarstvu SR Hrvatske veći je nego u ostalim granama djelatnosti.

U ovom istraživanju postavilo se pitanje kako zaposleni percipiraju svoj osobni dohodak u odnosu na prosjek u Republici i pitanje je glasilo:

»Kakva su vaša prosječna ukupno netto-primanja u mjesecu s obzirom na približan prosjek u Republici od 80.000 dinara?«

Odgovori su davani u stupnjevima: 1) vrlo loša, 2) ispod prosjeka, 3) prosječna, 4) iznad prosjeka, 5) znatno iznad prosjeka. Slijedeća tablica prikazuje odgovore prema kvalifikacionoj strukturi.

Prema ukupnim frekvencijama, 402 ispitanika ili 47,7% odgovorilo je da imaju prosječne osobne dohotke u odnosu na prosjek u Republici od 80.000 dinara, a 336 ili 39,7% od 845 ispitanika odgovorilo je da ima osobni dohodak iznad prosjeka. Znatno iznad prosjeka procjenilo je svoj osobni dohodak 34 ispitanika ili 4,0%. Kao vrlo loša primanja procjenilo je ukupno 29 ispitanika ili 3,4%, a ispod prosjeka procjenilo je svoj osobni dohodak 44 ispitanika ili 5,2%.

Prema ovim podacima ispitanici uglavnom procjenjuju svoj osobni dohodak u odnosu na prosjek u Republici od 80.000 dinara kada je ispitivanje vršeno, kao prosječan i iznad prosječan. Bitnih razlika nema kod odgovora prema stručnoj spremi, mada je uvriježeno shvaćanje da sa višim obrazovanjem raste i osobni dohodak. Dakle, stupanj stručne spreme i osobni dohodak ne uvjetuju gotovo nikakvu diferencijaciju među ispitanicima. Svega 56 (6,6%) ispitanika sa NKV, PKV, KV, VKV i NSS izjavilo je da ima 'vrlo loše' ili 'ispod prosjeka' osobne dohotke.

Slijedeće pitanje glasilo je:

»Za kakav se raspon minimalnih i maksimalnih osobnih dohodaka zalažete: 1) 1:2, 2) 1:3, 3) 1:4, 4) 1:5, 5) 1:6, 6) 1:7, 7) 1:8?«

Prema totalu frekvencija od ukupno 818 odgovora, 291 ispitanik (35,5%) odgovorio je da se zalaže za raspon osobnog dohotka u omjeru 1:2, 314 (38,5%) ispitanika zalaže se za raspon 1:3, 156 (19,0%) ispitanika zalaže se za raspon 1:4 i 57 ili 7,0% ispitanika zalaže se za raspon osobnog dohotka u omjeru 1:5. Odgovora za omjer veći od 1:5 nije bilo. Prema ovim podacima dominira tendencija zalaganja za raspon osobnog dohotka 1:2 i 1:3.

Tablica 1
UKUPNA NETTO ZARADA ZAPOSLENIH U ODNOSU NA PROSJEK REPUBLIKE (1987. g.) OD 80.000 DINARA

Stupanj obrazovanja	Vrlo loša		Ispod prosjeka		Prosječna		Iznad prosjeka		Znatno iznad prosjeka		Total	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
NKV	8	7,6 27,5	9	8,7 20,4	50	48,0 12,4	36	34,7 10,7	5	1,0 2,9	104	12,3
PKV	5	6,2 17,5	7	8,7 15,9	46	57,5 11,4	22	27,6 6,5	0	0	80	9,4
KV	13	4,5 44,8	16	5,8 36,3	150	52,8 37,3	101	35,5 30,0	4	1,4 11,9	284	33,9
VKV	1	4,7 3,4	3	14,2 6,8	6	28,8 1,4	11	52,3 3,6	0	0	21	2,4
NSS	0	0	1	4,1 2,5	10	41,6 2,9	13	54,3 3,8	0	0	24	2,8
SSS	2	0,7 6,8	7	2,6 15,9	131	49,8 32,5	115	43,9 34,2	8	3,0 23,5	263	31,1
VSS	0	0	0	0	1	5,8 0,2	13	76,6 3,8	3	17,6 8,8	17	2,0
VSS	0	0	1	1,9 2,2	8	15,3 1,9	25	48,0 7,4	18	34,8 52,9	52	6,1
Total	29 3,4		44 5,2		402 47,7		336 39,7		34 4,0		845	

Tablica 2
ZALAGANJE ZA RASPON OSOBNIH DOHODAKA

Stupanj obrazovanja	Zalaganje za raspon osobnih dohodaka									
	1 : 2		1 : 3		1 : 4		1 : 5		Total	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
NKV	51	50,0 17,5	34	33,3 10,8	13	12,8 8,3	4	3,9 7,0	102	12,4
PKV	28	39,4 9,6	32	45,2 10,1	7	9,8 4,4	4	5,6 7,0	71	8,8
KV	108	38,8 37,1	115	41,3 36,6	37	23,7 13,3	18	6,6 31,5	278	33,9
VKV	10	50,0 3,7	6	30,0 1,9	2	10,0 1,2	2	10,0 3,5	20	2,6
NSS	11	45,8 3,7	9	37,6 2,8	2	8,3 1,2	2	8,3 3,5	242	3,0
SSS	76	29,8 26,1	102	40,0 32,4	62	24,4 39,7	15	5,8 26,3	255	31,1
VSS	2	12,5 0,6	6	37,5 1,9	6	37,5 3,8	2	12,5 3,5	16	1,9
VSS	5	9,7 1,7	10	19,2 3,5	27	51,9 17,7	10	19,2 17,7	52	6,3
Total	291 35,5		314 38,5		156 19,0		57 7,0		818	

Hi-kvadrat = 94,0

SS = 21

$C_1 = 0,37$

Ukoliko se uzmu u obzir horizontalni postoci, tada imamo ovakvu situaciju:

NKV ispitanika ukupno je 102, a 51 ispitanik ili 50% zalaže se za raspon 1:2; 34 ispitanika ili 33% zalaže se za raspon 1:3; 13 ispitanika (12,8%) zalaže se za raspon 1:4 i 4 ispitanika (3,9%) zalaže se za raspon osobnog dohotka 1:5. Može se vidjeti prema najvećem postotku odgovora da kod NKV kvalifikacije

dominira zalaganje za raspon osobnog dohotka u omjeru 1:2

Kod kategorije ispitanika sa PKV kvalifikacijom imamo ovakvu situaciju: ukupno ih je 71, a 28 (39,4%) zalaže se za raspon 1:2; 32 (45,2) za raspon 1:3; 7 (9,8%) za raspon 1:4 i 4 (5,6%) ispitanika zalaže se za raspon 1:5. Ovdje je nešto veće zalaganje za raspon osobnog dohotka u omjeru 1:3, a i nešto veći broj ispitanika koji se zalažu i za veći raspon mada interes nije tako veliki.

Kod KV kvalifikacija nema bitnih razlika. Ukupno ispitanika sa KV kvalifikacijom bilo je 278, a 108 (38,8%) zalaže se za raspon 1:2; 115 (41,3%) zalaže se za raspon 1:3; 37 (13,3%) za raspon 1:4 i 18 (6,6%) ispitanika zalaže se za raspon 1:5. Prema postocima ovdje dominira zalaganje za raspon 1:3 i nešto je veće zalaganje za raspon 1:4 i 1:5 u odnosu na NKV i PKV radnike.

Kod VKV radnika od ukupno 20, njih 10 odgovorilo je da se zalaže za raspon osobnog dohotka u omjeru 1:2 i kod NSS situacija je slična. Od ukupno 24 ispitanika 11 ih se zalaže za raspon 1:2. Ukoliko se zbroje ukupne frekvencije NKV, PKV, KV, VKV i NSS odgovora dobiju se slijedeći podaci o zalaganju ovih ispitanika za raspon osobnog dohotka.

Tablica 3

ASPIRACIJA OSOBNOG DOHOTKA

Omjeri zalaganja za raspon OD	NKV, KV, VKV, NSS	
	frekvencija	%
1 : 2	208	42,02
1 : 3	196	39,6
1 : 4	61	12,32
1 : 5	30	6,06
Ukupno	459	100

Prema ovim podacima, kod ovih struktura dominira zalaganje za raspon osobnih dohodaka 1:2 i 1:3. Ukupno je 208 ispitanika odgovorilo da se zalaže za raspon 1:2 i 196 ispitanika odgovorilo je da se zalaže za raspon osobnog dohotku u omjeru 1 : 3.

Za raspon 1:4 zalaže se 61 ispitanik, a za raspon 1:5 svega 30 ispitanika. Ovi podaci očito govore da zaposleni smatraju da bi raspon osobnih dohoda ka trebao biti u omjeru 1:2 ili 1:3.

Kod slijedećih podataka prikazani su rasponi za koje se zalažu ispitanici sa višim obrazovanjem (SSS, VSS, VSS).

Tablica 4

ASPIRACIJE OSOBNOG DOHOTKA

Omjeri zalaganja za raspon OD-a	Frekvencija	
	SSS, VSS, VSS	%
1 : 2	83	25,7
1 : 3	118	36,6
1 : 4	95	29,4
1 : 5	27	8,3
Ukupno:	323	100

Tablica 5
PROCIJENA RASPONA OD U VLASITOM OOUR-U

Stupanj obrazovanja	Procjena raspona OD u vlastitom OOUR-u											
	1 : 2		1 : 3		1 : 4		1 : 5		Total			
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%		
NKV	23	22,5 20,0	38	37,5 13,2	32	31,3 11,3	9	8,8 7,2	102	12,6		
PKV	3	4,3 2,6	34	49,5 11,8	24	34,7 8,5	8	11,5 6,4	69	8,5		
KV	34	12,5 29,5	95	34,8 33,2	98	35,9 34,8	46	16,8 36,8	273	33,8		
VKV	4	21,0 3,4	9	47,3 3,6	5	26,5 1,7	1	5,2 0,8	19	2,3		
NSS	3	13,0 2,9	8	34,7 2,7	7	30,6 2,4	5	21,7 4,0	23	2,8		
SSS	42	16,6 36,5	81	32,1 28,3	84	33,2 29,8	46	18,1 36,8	253	31,3		
VSS	5	29,4 4,3	5	29,4 1,7	5	29,4 1,7	2	11,8 1,6	17	2,3		
VSS	1	1,9 0,8	16	31,5 5,5	26	50,9 9,8	8	15,6 6,4	51	6,3		
Total	115 14,2		286 35,4		281 34,8		125 15,6		807	100		

Hi-kvadrat = 38,180

SS = 21

C_t = 0,24

Ovdje se izdvajaju odgovori ispitanika sa srednjom stručnom spremom, višom školskom spremom i visokom stručnom spremom zalaganja za raspon osobnih dohodaka. Ukupno je ovih ispitanika 323. Uočljivo je da dominira aspiracija prema rasponu 1:3 kako je odgovorilo 118 ispitanika ili 36,6%. Iza toga slijede odgovori za raspon 1:4, što je izjavilo 95 ispitanika ili 29,4%. Za raspon 1:2 odgovorilo je da se zalaže 83 (25,7%) ispitanika, a za raspon 1:5

zalaže se 27 (8,3%) ispitanika. Dakle, kod ispitanika sa višim obrazovanjem, kao i kod ispitanika sa nižim obrazovanjem, tendencija je u zalaganju za raspon osobnog dohotka 1:3 sa nešto naglašenijom tendencijom prema rasponu 1:4.

S obzirom na to da ispitanici svoj osobni dohodak u odnosu na republički prosjek prvog polugodišta 1987. godine od 80.000 dinara, percipiraju kao prosječan i zalažu se za raspon 1:2 i 1:3, postavilo se pitanje kako ispitanici percipiraju raspon osobnih dohodaka u svom OOUR-u.

Pitanje je glasilo:

»Kakav je raspon minimalnih i maksimalnih OD kod vas: 1:2, 1:3, 1:4, 1:5, 1:6, 1:7, 1:8?«

Hi-kvadrat test pokazuje stupanj značajnosti $P = 0,010$. Korigirani koeficijent kontingencije iznosi 0,24 i ukazuje na slabu povezanost među varijablama. Prema frekvencijama ukupnih odgovora od 807 ispitanika, 115 (14,2%) iz svih kategorija prema stupnju obrazovanja odgovorili su da je raspon u njihovom OOUR-u 1:2; 286 (35,4%) ispitanika odgovorilo je da je raspon 1:3; 281 (34,8%) ispitanika smatra da je raspon kod njih 1:4 i 125 ispitanika (15,6%) smatra da je raspon u njihovom OOUR-u 1:5. Ukoliko se pogledaju frekvencije odgovora prema svakoj kategoriji, tada je vidljivo da je percepcija raspona u vlastitom OOUR-u uglavnom 1:3, 1:4 i nešto je izraženija 1:5. Očito da postoji disproporcija u odgovorima u percepciji raspona s obzirom na određeni prosjek u Republici, zalaganja za određeni raspon i percepcija raspona u vlastitom OOUR-u. Jedno od tumačenja moglo bi biti i ovo:

U šumarstvu u odnosu na prosjek u Republici su prosječna i iznad prosječna primanja, bez obzira na kvalifikaciju. Raspon osobnih dohodaka kreće se od 1:5 ali ispitanici se zalažu za to da ba raspon osobnih dohodaka trebao biti 1:2 ili 1:3.

Dakle postoji tendencija kod ispitanika k ujednačavanju osobnih dohodaka, što se može tumačiti »egalitarnim sindromom«.

Naime, prema ovim podacima u stvarnosti postoji diferencijacija s obzirom na osobni dohodak, ali to nije nezadovoljstvo osobnim dohotkom jer ga u odnosu na određeni prosjek ispitanici smatraju prosječnim i iznad prosječnim. Jedini motiv koji bi mogao pokretati ispitanike da teže k ujednačavanju raspona osobnih dohodaka jest norma egalitarnosti koja je u svijesti ljudi, odnosno sastavni je dio njihova pogleda na svijet, S obzirom na to da zaposleni u šumarstvu bitno se ne diferenciraju u odnosu na način života, žive u tradicionalnim seoskim uvjetima, a norma egalitarnosti vuče svoj korijen iz seoskih zajednica, to se može smatrati da su aspiracije k »egalitarnizmu« naglašenije. Naime, cijelo okruženje u kojem pojedinac živi i radi — seosko naselje — tradicionalna djelatnost (šumarstvo), dakle cijeli taj kulturni milje može djelovati na aspiracione motivacije pojedinca. Moglo bi se zaključiti da je s obzirom na tradicionalne uvjete stanovanja i porijeklo (seljačko) ispitanika i rad u tradicionalnoj djelatnosti (šuma), »egalitarni sindrom« immanentan šumskim radnicima.

LITERATURA:

1. xxx: »Društveni slojevi i društvena svest«, Centar za sociološka istraživanja Instituta društvenih nauka, Beograd, 1977.
2. xxx: »Mješovita domaćinstva i seljaci — radnici u Jugoslaviji«, Institut za društvena istraživanja u Zagrebu, Zagreb, 1980.
3. xxx: »Psihologija i sociologija organizacije« ŠK, Zagreb, 1982.
4. Supek, Rudi: »Ispitivanje javnog mnijenja«, SNL, Zagreb, 1981.
5. Županov, Josip: »Sociologija i samoupravljanje«, ŠK, Zagreb, 1977.
6. Županov, Josip: »Samoupravljanje i društvena moć«, Globus, Zagreb, 1985.

TRADITIONALISM IN FORESTRY

ANDELKA ŠAJKOVIĆ

Faculty of Forestry, Zagreb

In this work an effort has been made to define the aspirational motivations of the employed in forestry in the SR of Croatia in relation to personal income. The research was conducted in 1987 on a sample of 864 subjects comprising 5.3% of the population employed in forestry in the SR of Croatia.

Referring to the well known »egalitarian syndrome« of J. Županov, the author set out to determine the aspirations of the examinees in relation to personal income. It has been established that the subjects assess their personal income, in relation to Croatia's 1987 average, as average or above average. The trends in aspirations regarding the personal income ratio are 1:2 and 1:3 with a somewhat stronger tendency of 1:4 in the case of subjects with higher education. The examinees perceive the existing range in proportions 1:2, 1:3, 1:4 and 1:5, in other words they perceive them as much higher than their aspirations.

An effort has also been made to ascertain that the »egalitarian syndrome« is immanent to those employed in forestry because they work in a traditional branch of economy of a lower technological level, because they lead a traditional (rural) life and are of rural origin.

It is well known that the »egalitarian syndrome« originates in rural communities, while when transferred into the industrialized society, it brings into juxtaposition the principles of industrialism for those employed in it as well.